СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIV. Ч. 147. Джерзи Ситі, Н. Дж., субота, 26. червня, 1926.

VOL. XXXIV. No. 147. Jersey City, N. J., Saturday, June 26. 1926. THREE CENTS

СЕНАТ ВІДКИДАЄ ДОПОМОГУ ФАРМЕРАМ

ВАШИНҐТОН, 24. червня. — Сенат відкинув нині 45 голосами проти 39 внесок Гоґена про допомогу фармерам, після котрого уряд мавби отворити для сеї ціли спеціяльний фонд в 150 міліонів долярів.

За сим проєктом заявилися фармерські орґанізації, але уряд виступив проти нього відомою заявою секретаря скарбу Мелона. При голосованню проти нього пішли й демократи, які, як з початку здавалося, будуть стояти за ним.

ПОЛІЦІЯ ПРИЗНАЄТЬСЯ ДО ВПЛИВАННЯ НА ВИБОРИ.

ВАШИНҐТОН, 24. червня. — Пітер Пол Волш, суперінтендетн поліції міста Питсбурґа, признався перед сенатовим комітетом, розсліджуючим вибори в Пенсилвенії, що він дав приказ своїй поліції піддержувати при виборах сенатора Пепера.

ВИДАТКИ НА ПРОГИБІЦІЮ.

ВАШИНҐТОН, 24. червня. — Після обчислень прогибіційного уряду, кошта виконування прогибіції за слідуючий буджетовий рік малиби виносити 29 міліонів долярів з верхом.

Уряд думає додати 900 нових прогибіційних урядників. Комітет видатків палати послів вже згодився визначити на сю ціль близько три міліони долярів.

ВЕЛИКА ВОДНА КАТАСТРОФА В МЕКСИКУ.

МЕКСИКО, 24. червня. — На місто Леонс, що лежить у мексиканськім стейті Ґванахвато, вдарили зібрані води двох рік: Сантіяґо й Ґомес. Зібрані води проломили гату над містом та звалилися в місто валом, високим на вісім стіп. Було се в ночи, коли більшість населення спала. Вода залляла половину міста, затопила богато людий і худоби.

Місто пережило подібну катасрофу 38 літ тому назад.

КОНЕЦЬ ЕВХАРИСТИЧНОГО КОНҐРЕСУ.

МУНДЕЛАЙН, Илинойс, 24. червня. — Евхаристичний Конґрес покінчився нині величезною демонстраційною відправою над Озером св. Марії, в якій взяло участь понад 800,000 католиків. Проповідь виголосив кардинал Гейз. Процесію зілляв уливний дощ.

Коли товпи учасників вертали відтак домів, на електричній залізниці здержано рух через „коротке зіпняття". Через се на двірці зібралася кількасоттисячна товпа, яка серед дощу напирала на стацію. Серед стиску стратовано кілька жінок так, що їх відставлено до шпиталів з поломаними руками й ногами. Кількасот людий зімліло серед натовпу.

ЗАКИДАЮТЬ КУЛИДЖОВИ, ЩО ВИМОВИВ ЗЛЕ ІМЯ БЕРДА.

ВАШИНҐТОН, 24. червня. — Верджінці, що були на врочистім уручуванню медалі американському летунови Бердови, який дістався літаком до північного бігуна, закидають президентови Кулиджови, що він не вимовив як слід імени летуна.

Кулидж саме вимовив перше імя летуна „Евлін", тоді як на думку Американців з південних стейтів треба його вимовляти „Івлін".

Знатоки мови кажуть знова, що й один і другий спосіб вимови добрий.

ПРИЗНАВСЯ ДО ВБИВСТВА ЖІНКИ.

НЮ ЙОРК, 24. червня. — Юзеф Козловський признався перед судом, що він убив свою жінку. Одиноким свідком проти нього був його власний синок, якому тепер 12 літ. Коли син зізнав, що зайшовши одного дня до хати, застав свою матір на землі без життя, а батька сидячого недалеко від неї в кріслі, батько признався до вини, заявляючи, що він допустився вбийства в приступі люти. Суддя засудив тоді обжалованого без вироку присяжних суддів на 10-літну вязницю. Хлопчина лишився без дому.

ПОЖАР КОРАБЛЯ НА МОРИ.

ГАЛИФЕКС, Нова Шкотія, 24. червня. — Сюди доплило на невеличкій лодці 9 моряків з американського рибацького вітрильного корабля Фолмавта. Моряки покинули корабель яких 28 миль від береґа, як його обняв огонь наслідком вибуху збірника ґазоліни. Що сталося з рештою залоги, виратувані не знають.

АВТОМОБІЛЬ ВИПИРАЄ НЕ ЛИШЕНЬ КОНЯ, АЛЕ Й ВЕРБЛЮДА.

ВАШИНҐТОН, 24. червня. — Американський департамент торговлі подає цікаві дати про незвичайно скоре поширенне вживання автомобіля й трока на місце живих потягових звірят. Показується з даних, зібраних сим департаментом, що автомобіль випирає не лишень коня, але й верблюда. На пустинях у Саґарі, в Африці, на Ґобі й Арабській пустині в Азії вживають тепер щораз менше верблюдів, а щораз більше автомобілів.

ТЕЖ ПРИКАЗ.

БЕЙМАР, Ню Джерзі, 24. червня. — Мейор сього міста приказав поліції міста всміхатися до населення, а не хмуритися на нього, бо в сей спосіб люди дістануть добре враження з цілого міста, а тим самим заохотять їх ще раз відвідати його.

ДЕСЯТЬЛІТНІ РОКОВИНИ СМЕРТИ ІВАНА ФРАНКА ПРИЗНАЧЕНІ НА ПОШИРЕННЯ КУЛЬТУ ФРАНКА СЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ.

Тому в часі від 28. мая до кінця вересня повинні відбутися в кождій українській місцевости виклади, збори, концерти чи вистави, присвячені памяти Франка.

В кождій місцевости повинна бути переведена рівнож збірка на памятник Франка.

Хай не бракне між нами нікого, хто не зложив би жертви на памятник для Того, що нам а не собі добував кращу долю, що бажав для скованих волі, для нещасних долі і рівної правди для всіх.

Всі жертви на памятник Франка належить слати до:

OBYEDNANYE, P. O. Box 411, Philadelphia, Pa.

УТЕЧА З РУК РОЗБИШАК.

ДОҐЛАС, Аризона, 23. червня. — До місцевого публичного шпиталю добилася нині прибувша з Мексика євангельська проповідниця Аймі Семпел Мекферсон. Вона вибита зовсім зі сил, і оповідає, що її зловили в Мексику розбишаки, щоби випустити на волю за зложеннєм окупу в сумі пів міліона долярів. По довгій мандрівці з розбишаками її вдалося вирватися з їх рук та дістатися до американської границі.

ЕСПАНІЯ ВІДТЯГНУЛАСЯ ВІД ЛІҐИ НАЦІЙ.

МАДРИД, 23. червня. — Еспанія вицофала всіх своїх представників з ріжних комісій Ліґи і заявила, що так довго не возьме ніякої участи в роботі Ліґи, доки не одержить належного їй сталого місця в Раді Ліґи.

ІТАЛІЯ ВІДГРОЖУЄТЬСЯ ШВАЙЦАРІЇ.

ЖЕНЕВА, 23. червня. — Міністер справ заграничних швайцарської республики Мотта заявив на Федеральній Раді, що італійське правительство вислало ноту, в якій зазначує, що не буде висилати до Ліґи Націй своїх делеґатів, коли Швайцарія не заборонить у себе протифашистських демонстрацій.

АКУШЕРКА ВІДПРАВИЛА ЖІНКУ НА ДРУГИЙ СВІТ.

В Содборі, Онт., арештовано акушерку Анну Пікоску, Польку, під закидом душогубства. Арештовання було наслідком підозрілої смерти української жінки, 24-літної Анни Ткачук. Лікарські оглядини помершої виявили, що вона вмерла з причини незаконної операції. Померша приїхала до Содборі з Ґарсон Майн, де живе її чоловік, і хотіла позбутися дитини, з якою ходила, а акушерка згодилася їй помогти.

ОТВОРЕННЄ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ХІРОПРАКТИЧНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ.

Гр. Йосиф Мельник, доктор хіропрактики, отвирає з днем 2. липня спеціяльний офіс в Джерзі Сити, під числом 28. Мерсер стріт, ріг Ґров стріт, недалеко від Сити голу.

ПРОГИБІЦІЯ ОБНИЖУЄ МОРАЛЬ.

Монтреал. — На конференції докторів, спеціялістів від слабостей ух, очий, горла і носа, доктор Вольф Фрудентам, з Ню Йорку, сказав, що надмірне курення і пиття алькоголю дівчатами в Америці лишає по собі страшні наслідки серед них. — Виступаючи проти прогибіції, др. Фрудентам заявив, що прогибіція обнижила мораль серед молодих дівчат в Злучених Державах. „Коли не було прогибіції" — казав цей доктор,— „то дівчина до уст не взяла горівки. Тепер вона пє її разом з хлопцями".

АДВОКАТ ДІСТАВ 20 ЛІТ ВЯЗНИЦІ.

Ст. Пол, Мін. — Вілям Бавер, адвокат з цього міста, був засуджений не на більше, як 20 літ вязниці за те, що підробив морґеч на сімсот долярів. Бавер походить з Вінніпеґу, і тепер власти розшукують, чи не прибув він до Америки на сфальшованім пашпорті. Колиб так, то його депортують, поминмо того, що має вже американські горожанські папери.

САМ СЕБЕ АРЕШТУВАВ.

Місто Клей Сентер, Кензас, може похвалитися, що має найчеснійшого шефа поліції. Він їхав автомобілем вулицею міста. Задумавшись, переїхав попри сиґнал „спинися" на середині вулиці. Як лише побачив свою похибку, завернув назад до поліційного суду, признався до провини і заплатив звичайну кару з кощтами за переступлення припису.

НОВИЙ ҐЕНЕРАЛ-ҐУБЕРНАТОР ДЛЯ КАНАДИ.

Дня 8. червня оповіщено офіціяльно, що лорда Вілінґдона назначено ґенеральним ґубернатором Канади на місце уступаючого барона Бінґа.

Лорд Вілінґдон, який перед одержанням свого титулу в 1924 р. був звісний як Фрімен Томас, був давнійше ґубернатором Бомбею та Мадрасу. В палаті послів у парляменті Великої Британії він був послом від 1900 до 1906 і причисляв себе до лібералів.

СКАСОВАННЯ МЕРТВОГО ЗАКОНА.

Парлямент в Оттаві ухвалив вичеркнути з кримінального закона додатки, пороблені зараз після славного страйку в Вінніпеґу в 1919 р. Сі додатки мали служити за погрозу для революційних аґітаторів та орґанізацій і між иншим постановляли, що майно бунтівничої орґанізації підлягає конфіскаті. Сі постанови не були одначе ані разу ужиті ні проти якоїнебудь особи, ані проти орґанізації, тож остаточно признано їх непотрібними і зчеркнено з книги законів. Міністер справедливости, Ернест Ляпойнт, сказав в парляменті, що инші постанови карного кодексу вповні вистарчають для боротьби з бунтарством.

КІЛЬКО Є ШКІЛЬНОЇ ЗЕМЛІ В ЗАХІДНИХ ПРОВІНЦІЯХ КАНАДИ.

На жадання опозиції предложено перед парляментом в Оттаві написаний рапорт про скількість шкільної землі в трох провінціях Західної Канади. І так: в Манітобі є 7,993,600 акрів; в Саскачевані 8,421,100; в Алберті 7,798,600 акрів. Тому, що ці землі належать до домініяльного правительства, воно за ужиття або спродання їх виплатило: Манітобі $5,596,575; Саскачеванові $10,348,483; Алберті $6,724,069.

РИФИ БЮТЬСЯ ДАЛІ

ФЕЗ, Марокко, 24. червня. — В Марокко спокою нема. Хтось поширив між населенням поголоску, що це не правда, що Французи полонили Абд-ель-кріма, та що полонений Абд-ель-крім не є правдивим вождом Рифів, бо той живе в горах і веде далі війну з Францією.

Слухам тим дають віру тимбільше, що Абд-ель-крім обголив бороду і носить европейське убранне, а тим самим змінив свій вигляд.

Начальники многих рифських племен, особливо ті, що жиють в околиці Теза, не хочуть узнати французької ані еспанської суверенности і бються далі.

Цікаве те, що ті племена дістають оруже з невисліджених досі жерел.

КАЙО РОЗПОЧАВ ЕКОНОМІЮ.

ПАРИЖ, 24. червня. — Новий французький міністер фінансів Кайо, що став відразу найбільш маркатною фіґурою в теперішнім кабінеті міністрів, розпочав свою роботу тим, що пригадав всім шефам виданий ним ще 1912 р. декрет в справі обмеження допомогових бюрових сил і зведення числа урядників до мінімум.

В той спосіб зробив Кайо перший крок в справі державної економії.

На разі держиться загал що до Кайя з резервою і ожидає дальших його плянів. Так само буде й в парляменті.

Кайо буде старатися тепер перевести стабілізацію валюти.

ЩО БУДЕ З АМЕРИКАНСЬКО-ФРАНЦУСЬКИМИ ДОВГАМИ?

ПАРИЖ, 24. червня. — Соціялісти ведуть спільну опозицію проти ратифікації американсько-французького договору що до сплати довгів.

Проти цего рівнож виступає і Кайо, який одначе готов піти на уступки. Противиться він рішучо тільки тій клявзулі договору, в якій зазначено, що Америка може відпродати свої претенсії що до Франції американським приватним банкирам. В той спосіб могла би бути Франція видана на луп ріжного рода лихварам, які стягали би з неї останню скіру. Так каже Кайо і противиться уміщенню тої клявзулі в договорі.

В ЕСПАНІЇ ВИКРИТО ЗАГОВІР.

МАДРИД, 24. червня. — Арештовано тої ночи богато журналістів, адвокатів і офіцирів, а між ними визначного лібераля д-ра Маранона, яких підозрівають у заговорі проти преміера Прімо де Рівера.

Заговір мав на цили приверненння конституції.

АМЕРИКАНЦІ ВИЦОФУЮТЬ СВОЇ КАПІТАЛИ З ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 24. червня. — Американський капіталіст Гаррімен вислав до польського уряду ультимат, в якім домагається, щоби новий уряд затвердив сейчас послідний договір що до експльоатації земельних богацтв на Шлеску. Гаррімен домагається рівнож запевнення, що Польща не буде стягати з него маєткової данини.

Кажуть, що Американці на загал стратили охоту інвестувати в Польщі капітали і раді би вицофатися з всіх інтересів.

МУССОЛІНІ ХОЧЕ ВИДАТИ ДОЧКУ ЗА ІТАЛІЙСЬКОГО ПРЕСТОЛОНАСЛІДНИКА.

ЛОНДОН, 24. червня. — Повідомляють з Італії, що Муссоліні хоче видати свою дочку Едду за італійського престолонаслідника Гумберта.

Муссоліні виїхав з своєю жінкою до Фльоренції, щоби обговорити ту справу з дочкою, яка там ходить до школи.

ВІДКИДАЮТЬ ТЕ, ЩО БУЛО УХВАЛЕНЕ ЩО ДО РОЗОРУЖЕННЯ У ВАШИНҐТОНІ.

ЖЕНЕВА, 24. червня. — На засіданню субкомітету Розоружної Підготовавчої Комісії перейшла французько-італійська пропозиція що до означення сили военної фльоти, яка противиться тому, що було взято як міру оцінки на розоружній конференції в Вашинґтоні.

У Вашинґтоні ухвалено, що означенне военної сили на мори двох країв має відбуватися на підставі поємности кораблів після їх кляси.

В Женеві вирішено, що така оцінка не є справедлива для всіх країв.

Справа та буде ще обговорена і остаточно вирішена на пленум нарад Приготовавчої Комісії.

НЕБУВАЛА ПОВІНЬ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 24. червня. — В цілій Німеччині уливні дощі. Майже всі ріки повиливали. Люде, що їздять залізницями повідають, що дуже часто цілими годинами їдуть як по мори, бо зі всіх сторін води, яким не видно кінця.

Всюди проголошено свого рода военне ополченне, взиваюче всіх і вся до роблення гатей, щоби хоч вчасти запобігти цілковитій катастрофі та ратувати хоч частину жнив.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

В СПРАВІ НАШОЇ ПРОПАҐАНДИ В АМЕРИЦІ

Ми є свідками того, що америакнські часописи знова заговорили про україньску справу. Спершу з приводу вбийства покійного Петлюри, а потім з нагоди революційного відруху в Галичині, а тепер з приводу державної кризи в Польщі.

Та вісти, які подає про нас американська преса, дуже часто баламутні. Особливо можна це було завважити, коли вона писала про атентат на Петлюру. Повно в тих вістях незнання відносин, а дуже часто проявляється навіть свідоме перекручуванне фактів, якого допускаються головно заграничні кореспонденти, які інформують ту пресу.

Нема сумніву, що все те шкодить нашій справі і нашому доброму імени. Тому цему треба протиділати. Ми певні, що про атентат на Петлюру буде ще широко писати вся преса тоді, коли буде відбуватися в Парижі розправа проти Шварцбарта, убийці покійного Петлюри. Тоді то треба буде простувати не одно, особливо в справі жидівських погромів на Україні. Тому обовязком всіх Українців в Америці буде те, щоби кождий слідив за тим в місцевій американській пресі та по своїх силах старався поінформувати ту пресу та опрокинути неправдиві вісти про нас. Найкраще буде, коли вишлемо американським часописям наказ Петлюри в справі заборони погромів, який ми в своїм часі друкували по анґлійськи, а який передруковуємо сегодня щераз як голос „Ди Ню Йорк Таймс".

Коли така впливова і одна з найповажнійших американських ґазет передрукувала за „Свободою" наказ в справі погромів, то нема сумніву, що можуть це зробити і другі американські часописи по всіх містах Америки, коли тільки та справа буде знов актуальна. А та хвиля прийде цілком певно тоді, коли зачнеться в Парижі карна розправа проти Шварцбарта.

На тій розправі буде виставлене на публичний суд не тільки імя пок. Петлюри, але і імя цілої української нації. Не є виключене, що заграничні американські кореспонденти, між якими є доволі жидів, готові подавати про нас такі речі, як досі і представляти Петлюру як погромщика, а наш визвольний рух як погромщицький. Цему треба буде протиділати. Коли не знайде хто иншого способу, то хай хоч поступить так, як ми отсе подаємо.

Ми подали рівнож голос про погроми, який походить з під пера визначного жидівського діяча Марголіна, а передрукуємо ще голос другого такого самого діяча Вішніцера. Ті річи будуть рівнож надаватися добре для інформації американської публики. Їх треба використати в інтересі правди і задля нашого власного добра.

ЩЕ НЕ ВИКІНЧЕНА СПРАВА

В сьому самому числі Свободи поміщено присланий зі старого краю білянс за рік 1925 і звідомлення зі Загальних Зборів Земельного Банку Гіпотечного у Львові.

Як пишуть українські діячі на економічному полі, конечність розбудови нашого господарського життя вимагає дальшої емісії акцій, щоби основний капітал банку дав спромогу розвинути широку кредитову акцію в користь нашого селянства.

Вони звертають увагу, що розбудова нашого економічного життя без видатної піддержки Америки є неможлива. Мимо найліпшої волі сам край не є в стані піднестися економічно. Не може сього зробити ні наш край, ні другий край Европи. Прецінь навіть Німеччина завдячує свою скору відбудову виключно американським капіталам. Ново оснований галицький жидівський національний банк теж завдячує своє повстання американським Жидам.

Старокраєві Українці мають надію, що американські Українці, котрі дотепер виказали стільки зрозуміння для потреби економічного відродження краю, і надальше будуть цею справою, як підставовим чинником цілого національного життя, інтензивно інтересуватися.

ІСТОРІЯ ВЧИТЕЛЬКА, ТА НЕ КОЖДИЙ БЕРЕ СОБІ ДО УМА ЇЇ НАУКУ

Один з визначнійших американських істориків пише в одному американському тижневику такий нібито анекдот:

Стрічаю я в одному нюйорському парку на лавочці свого старого приятеля, Павла Ошоловича Ошола, що колись був високим царським урядником. Нині він миє миски в кухні одного клюбу. Він показав мені ґазетну новинку про заборону висилки одної радикальної ґазети американською почтою.

„Ех, партачі, ті Американці, партачі", — викрикував Ошол. „В Росії в мої дні МИ вміли ліпше полагоджувати такі річи. Ви думаєте, що ми може забороняли ґазетам розсилку почтою? Ні! Ми палили ґазету, друкарів замикали за крати на шість літ, а редактора посилали в Сибір на 12 літ або до смерти. Отсе були способи! Свособи!"

„Очевидно, се були способи", — згодився я. „Але подивіться тепер на нинішний стан царської роди—". Але мені господин Ошол не дав докінчити: „Перепрашаю вас. Мені вибила година. Мене ждуть миски." І він забрався.

ПІСЛЯ СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ

Петлюру похоронили паризькі земляки дня 30. мая с. р.

Похорон відправлено в румунській православній церкві, окруженій поліцією.

Хто входив до церкви — мусів вписати своє імя і адресу на аркуш, що лежав на столику близько входових дверей.

Потім переходив через уставлений кордон Українців і мусів зараз вийти другими дверми.

Навкруг катафальку стояла почетна українська сторожа і також ряд поліціянтів: влада видно боялася заворушень.

Всі українські організації зложили на домовину вінці.

Службу божу і панахиду відправлено в українській мові і співав український хор.

Після панахиди близші приятелі покійного винесли домовину з церкви і цілий похід похоронний рушив на кладовище Монпарнас. Над отвертою могилою знову відправлено панахиду, а хор відспівав „Вічну Память" та „Заповіт". Дуже сумно, що не відспівано і національного гимну, що буває у кождого культурого народа при похоронах борців за волю. Браття Наддніпрянці не хотять порозуміти, що „Заповіт" — впрочім — в напіві Стеценка — відповіднійший іще на похорон ніж на инше національне свято не може заступити народного гимну!

По відспіванню тих пісень — розійшлись мовчки зажурені і горем прибиті земляки убитого...

—o—

Відомість про убийство Петлюри зробила в Празі прямо громове враження: всіх огорнув страшний жаль за убитим а безмежне обурення на ініціяторів того морду.

І комуністики наші ходили збентежені; убив-же Петлюру не Українець — і не Москаль, лише московський Жид — порода далеко більш україножерна від справжнього Москаля. Видно було, що й самі соромились вони того страшного злочину.

Тутешні орґанізації українські переважно не дуже себе взаїмно долюблюють, особливож, коли носять противну партійну марку.

Сим разом однак велике число їх злучилося разом для віддання поклону памяти мученика-патріота. Смерть його погодила бодай на часок з собою ріжні течії а спільний комітет устроїв величаве поминальне свято у гарній салі на славянськім острові Велтави. Такої імпозантної української маніфестації тут доси еще не було. Настрій був поважний, а кождий з учасників відчував, що віддає не лиш честь замордованій за ідею людині, але і самій ідеї державної самостійности України.

Була найперше панахида а потім академія.

Перед портретом Петлюри стояли два українські скавти з синьо-жовтими прапорами, оповитими чорною крепою. Панахиду правив православний пражський архиепископ а співав мішаний хор. Потім відбулася академія. На естраді засів поважний комітет з головою проф. Яковлевом на чолі. Хор заспівав „Чуєш брате мій", почім пішли поважні, щирі промови. Величезне враження зробила палка і повна змісту промова **Микити Шаповала**, котрий заявив між иншим, що хотя був противником Петлюри, то не був його ворогом. Рівнож гарно і палко промовляв Буковинець **О. Безпалко**, партійний товариш Петлюри, цитуючи між иншим уступи з безсмертного „Мойсея" Франка. Ліста бесідників далеко ще не була вичерпана — коли треба було закінчити поминки, бо вже инша, чеська партія ждала на опорожнення салі.

Відспівано отже національний гимн — але завзято, бадьоро, не по „галичанському". Так і видно було, що та еміґрація не тратить духа, але противно — свідомо готується до боротьби.

Занадто вже сильною є у нас національна ідея, як що би один чи і більше мордів мало її ослабити в наших серцях. Слова гимну „**душу й тіло ми положим за нашу свободу**" — чейже не даром ми співаємо! А хоч і ми — як писав Франко — „знесилені журбою" та „роздерті сумнівами", то ті сумніви є лиш що до **способів** здобуття свободи і злуки, а не що до самої тої святої цілі. І ми знаємо, що і між нами найдуться в даній хвилі, у „великому моменті" люди, що зуміють всіх нас і весь наш народ повести до бою.

Петлюра — був лиш чоловіком, а не півбогом. Хиби свої і він мусів мати. Але той палкий патріотизм у нього, та невсипуща завзятість і діяльність, спрямована до одної великої і святої цілі — це всьо робить його память дорогою на все для цілої української нації.

Наші національні вороги — вбили лише людину, а ідея жива і могуча. Мученича смерть Петлюри скріпила її не лиш межи нами, еміґрантами, але вона скріпить її еще більше в Piднім Краю, а ті народні маси, що так вірили і доси ще вірять в „Петлюру", яко понятте ідентичне з боротьбою о визволенне з під московської кормиги— запалають ще більше не лиш національним завзяттям, але і жадобою — **мести!**

Юрій Горовенко.

З ГОЛОСІВ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ ПРО УКРАЇНСЬКІ СПРАВИ.

DECLARE PETLURA BANNED POGROMS

Partisans of Slain Ukrainian Leader Cite Alleged Order Against Abusing Jews.

MANY OUTRAGES ADMITTED

But it Is Asserted That They Were Incited by "Black and Red Hundreds."

The pistol shots that brought sudden death to Simon Petlura on the Boulevard St. Michel, Paris, on May 25, roused echoes of the old controversy as to the Ukrainian leader's responsibility for the outrages upon the Jews committed by some of his followers while he was head of the short-lived republic of the Ukraine.

Sholem Schwartzbard, the young Ukrainian-French Jew who killed Petlura, told Magistrate Peyre at the preliminary examination that he had merely tried to avenge the wrongs to which his people had been subjected by Petlura's orders. Jewish committees in New York, Berlin, Warsaw and other cities are raising money to defend Schwartzbard and records of the Petlura Government are to be quoted to show that there was official sanction for some of the pogroms.

On the other hand, partisans of Petlura assert that he never ordered or approved abuses of the Jews and they are going to try to prove it before the French court. Among the pro-Petlura documents printed in the Ukrainian emigrant press since the murder is an order to the Ukrainian troops warning them against pogroms.

Text of Anti-Pogrom Order.

As given in Svoboda, a Jersey City Ukrainian paper, it read as follows:

Daily order by the Supreme Commander to the troops of the Ukrainian People's Republic.

No. 131.

Aug. 26, 1919.

This order will be read in the divisions, the brigades, the regiments, the battalions and the companies of the armies of the Dnieper and of the Dniester and in the detachments of the insurgents.

The sinister men of the "Black Hundreds" and the "Red Hundreds" are but one band. They are assiduously weaving the spider's web, provoking pogroms of the Jewish population, and on many occasions they have incited certain backward elements of our army to commit abominable acts. They thus succeded in defiling our struggle for liberty in the eyes of the world and in compromising our national cause.

Officers and Cossacks! It is time to know that the Jews have, like the greater part of our Ukrainian population, suffered from the horrors of the Bolshevist-Communist invasion and follow the way to the truth. The best Jewish groups, such as the "Bund," the "Unified," the "Poale-Zion" and the "Volks-Party," have willingly placed themselves at the disposal of the sovereign and independent Ukraine and cooperate with us.

It is time to learn that the peaceful Jewish population, its women and children, have been oppressed in the same way as ours and deprived of national liberty. This population has lived with us for centuries and shared our pleasures and our sorrows.

Speaks of Jews' Tragic Fate.

The chivalrous troops who bring fraternity, equality and liberty to all the nationalities of the Ukraine, must not listen to the invaders and provocators who thirst for human blood. Neither can they remain indifferent in the face of the tragic fate of the Jews. He who becomes an accomplice to such crimes is a traitor and an enemy of our country, and he must be placed beyond the pale of human society.

Officers and Cossacks! The entire world is amazed at your heroism. Do not tarnish it, even accidentally, by an infamous adventure, and do not dishonor our republic in the eyes of the world. Our enemies have exploited the pogroms against us. They affirm that we are not worthy of an independent and sovereign existence, and that we must be enslaved once again.

Officers and Cossacks! Insure the victory by directing your arms against the real enemy, and remember that our pure cause necessitates clean hands. I expressly order you to drive away with your arms all who incite you to pogroms and to bring them before the courts as enemies of the State. And the tribunals will judge them for their acts and the most severe penalties of the law will be inflicted upon all those found guilty.

The Government of the Ukrainian People's Republic has addressed an appeal to all inhabitants of the country to resist the activities of our enemies who provoked the pogroms of the Jewish population.

I order all troops to listen well and to retain this appeal and to spread it as much as possible among their comrades and among the people.

PETLURA,
Commander in Chief.

(The New York Times, June 20, 1926)

ЯК БУДУЄМО СИРОТИНЕЦЬ У. Н. СОЮЗА.

28.

Товариство Запорожська Січ в Дербі, Конетикат, відділ 23. Українського Народного Союза.

Наше товариство рішило підперти будову Сиротинця Українського Народного Союза. Відділові місячні збори рішили ухвалити з каси Товариства на сю велику ціль суму 50 долярів. Серед членів на зборах кромі сього зібрано 8 долярів 25 центів. Засилаємо 58 долярів 25 центів, і кличемо другі відділи, щоби й вони не присипляли важної справи та по змозі своїх сил помагали великому ділу. — І. Бінковський, секретар.

29.

Братство св. Петра і Павла в Клівленд, Огайо, відділ 102. Українського Народного Союза.

По одержанню друків від комітету Сиротинця Українського Народного Союза уряд братства предложив справу на місячному зібранню, але справа не пішла як треба. З огляду на те, що члени зложили дуже малу суму на сю ціль, ми здержуємо сі гроші до слідуючого мітингу, на котрому споділмося зібрати більше членів і більше жертв. Сподіємося також, що члени ухвалять якусь жертву з братської каси. — Миколай Бусько, секретар.

30.

Братство св. Василія у Філадельфії, Па., відділ 339. Українського Народного Союза.

На підставі ухвали нашого відділу на мітингу в місяци маю, с. р. ми жертвуємо з каси братства суму 25 долярів і розпочали збірку поміж членами нашого відділу. Від усіх членів ще не зібрали, однак заявляємо, що наш відділ інтересується сею справою щиро і совісно. — І. Сорока, предсідатель; І. Шекмар, касієр; О. Будай, секретар.

(Дальше буде).

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО У ЛЬВОВІ

Дня 27. квітня с. р. о 4. год. пополудни відбулися чергові звичайні Загальні Збори Земельного Банку Гіпотечного у Львові при участи 50 акціонарів репрезентуючих 307 голосів і 34,207 акцій.

Предсідник Надзірної Ради др. Теофіль Кормош предложив звіт з діяльности і білянс банку, який напечатаний мали всі присутні в руках, за адміністраційний рік 1925. В минулім адміністраційнім році Земельний Банк з причини загально знаного економічного положення, так як всі инші банки, уділяв лише коротко-реченцевих кредитів і то в першу чергу нашим селянам на засіви, поправу господарства та купна землі. Рівнож в міру засобів користувались кредитами наші кооперативи, ремісники, купці та промисловці.

По дискусії над звітом, в якій забирали голос: пп. Кокорудз, Паліїв, Ліщинський і другі, Збори приняли до відома звіт з діяльности та уділили абсолюторію Управі, признаючи 6% дивіденду, розділили чистий зиск в сумі зол. 19,823.57, згідно з предложенням Надзірної Ради.

Дальше предметом нарад була предвиджена законом підвишка капіталу в 1926 році о міліон золотих. Збори узнаючи конечність підвишки капіталу не лише з огляду на вимоги закона, але ще в більшій мірі на конечність розбудови нашого економічного розвою, ухвалили розписати VI. емісію акцій на міліон золотих.

До Надзірної Ради на місце вильосованих вибрано д-ра Теофіля Кормоша з Перемишля поновно і д-ра Льва Бачинського зі Станиславова.

Замкнення рахунків Земельного Банку Гіпотечного
Спілки акційної у Львові

За адміністраційний рік 1925.

РАХУНОК БІЛЯНСУ.

Стан чинний:

	Золоті	Золоті
Каса	98,036.61	
Банк Польський	836.00	
П. К. О.	5,510.47	104,383.08
Валюти	73,342.31	
Чекове	783.25	74,125.56
Ефекти	11,988.60	
Заставні листи	505.75	12,494.35
Дім		240,000.00
Гіпотечні позички	344,286.88	
Аморт. фонд за спл. гіп. поз.	24,794.06	369,080.94
Векслі		552,383.73
Консорціяльні інтереси		5,000.00
Довжники		437,422.70
Кореспонденти краєві	1,116.94	
Кореспонденти заграничні	98,006.70	99,123.64
Відсотки векслеві		297.90
Відсотки гіпотечні		9,467.89
Інвентар		1.00
Переходові рахунки		30,668.83
Уділені ґарантії		16,650.00
Інкасо		83,257.65
	Разом	2,034,357.27

Стан довжний:

	Золоті	Золоті
Акційний капітал:		
з білянсу отворення з 1. І. 1925	262,500.00	
вплати на підвишку	737,500.00	1,000,000.00
Загальний резервовий фонд		9,828.40
Фонд забезпечення заставних листів		66.68
Емітовані заставні листи		369,080.94
Вкладки на біжучий рахунок		399,428.46
Редисконто		31,005.00
Кореспонденти краєві	153.67	
Кореспонденти заграничні	1,126.26	1,279.93
Купон		8,304.32
Відсотки векслеві наперед побрані		2,245.40
Переходові рахунки		93,386.92
Уділені ґарантії		16,650.00
Інкасо		83,257.65
Зиск		19,823.57
	Разом	2,034,357.27

РАХУНОК ЗИСКІВ І СТРАТ ЗА 1925 РІК.

Доходи:

	Золоті	Золоті
Перенос зиску з р. 1924		1,200.09
Зиск на девізах	17,237.37	
Зиск на валютах	13,598.05	
Зиск на чеках	7,462.90	
Зиск на ефектах	3,912.76	42,211.08
Провізії		24,215.27
% векслеві	22,014.07	
% біж. рах. довжників	23,045.57	
% гіпотечні	9,889.98	
% від ефектів	201.50	
% льокацій	20.93	55,172.05
Чинші дому		19,146.21
Аґенція Львів		2,251.20
Аґенція Станиславів		3,600.00
	Разом	147,795.90

Видатки:

	Золоті	Золоті
Платні	47,999.00	
Податки	24,943.59	
Прочі адміністраційні видатки	31,116.71	104,059.30
% від вкладок	15,608.71	
% заставних листів (купони)	8,304.32	23,913.03
Зиск		19,823.57
	Разом	147,795.90

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
Др. Кость Левицький, Омелян Саєвич, о. Дамян Лопатинський.

ДИРЕКЦІЯ:
Др. Лесь Кульчицький, Мирон Гаврисевич.
Василь Угрин, головний бухгальтер.

З українського життя в Америці.

ДІТРОЙТ, МИШИҐЕН.

ЮВИЛЕЙ БРАТСТВА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ, ВІДДІЛУ 292 УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

Українська громада в місті Дітройт запамятає на довший час урочисте свято, яке обходило Братство Св. Івана Хрестителя. від. 292, У. Н. Союза, дня 30. мая сього року, на память пятнайцятилітного ювилею свого приступлення до У. Н. Союза.

Богослуженне й панахида.

Свято почалося богослуженнєм і панахидою по померших членах Братсва, які відправив місцевий парох о. Сембратович в церкві при ул. Клиперт. Вже коло 10. год. зрана було там народу, як на Великдень. Парох виголосив по богослуженню врочисту промову, в котрій підняв потребу запомогової орґанізації та заслуги перших піонірів українського запомогового руху. Він пригадав на ті трудности, з якими їм приходилося боротись на іміґрації, орґанізуючи перші церкви й перші українські народні орґанізації, щоби допомогти собі на случай каліцтва й смерти. Союз був першою орґанізацією, яка дала нашим іміґрантам у руки ґазету, писану їх рідною мовою, який їх загрівав давати поміч своїм поневоленим братям у старім краю. За десятки літ свого існовання Союз втер неодну сльозу, неодній вдові й сироті, переводячи так в життя християнські засади любови ближнього. Союз не лишень дбає за своїх членів за життя, але й, як показує сей ювилей Братства св. Івана Хрестителя, поминає їх по смерти. Такій орґанізації належиться честь і слава. і вона заслугує собі, щоби в ній не бракувало ні одного свідомого Українця.

Відтак стали відправляти панахиду по померших членах Братства Св. Івана Хрестителя, до якої станули оо. Лев І. Сембратович, о. Йосиф Пелехович та Угрорусин о. І. Татич.

Фотоґрафія й похід.

По панахиді вийшли всі з церкви, і тут на сходах церкви знято з участників велику фотоґрафію. По відфотоґрафованню, вулицями розвинувся врочистий похід. Пішли наперед провідники походу, урядники Братства, відтак українські діти, відтак пані, відтак товариства: Запорожська Січ, відділ Українського Народного Союза 75; Товариство ім. Маркіяна Шашкевича з Ґемтрамку, відділ 94 Українського Народного Союза; Товариство ім. Січинського, відділ 146 У. Н. Союза; Товариство Зоря, відділ 20; Братство Св. Николая, відділ 175 У. Н. Союза; Товариство Подільська Січ, відділ 141 У. Н. Союза; й Братство Св. Йосафата, відділ Провидіння. Більшість товариств і братств зявилися з прапорами й лентами. За ними пішли незорґанізовані гості правильним походом. Похід переходить улицями: Клиперт, Мишиґен, Ґиберт, та входить до галі на розі вулиць Ґиберта й Клейтона.

Ювилейна Академія.

Як лишень учасники походу ввійшли на салю, місцевий український мішаний хор відспівав Боже Великий єдиний, нам Україну храни. Гр. Дмитро Запотічний, предсідатель Братства Св. Івана Хрестителя, отвирає тоді святочну академію короткою промовою, в котрій говорить:

Всечеснійші і Високопреподобні Отці. Вельми Шановні Гості, Високоповажані Пані і Панове, Дорогі Родимці!

Припала мені простому робітникови ця велика честь, що будучи цего року головою нашого Братства св. Івана Хрестителя, відділ Українського Народного Союза, число 292, повитати Вас, Високоповажані Гості, на нашім торжестві, пятьнайцятьлітного ювилею заснування нашого Братства. Витаю Вас як найщирійше і найсердечнійше, не лиш у своїм імени, але і в імени цих наших членів, котрих яко їх голова заступаю. Витаю Вас, як витали і тішились гостями наші батьки, діди і прадіди, кажучи: гість в дім. Бог в дім. Витаю і тішусь, що Ви не погордили нашим запрошеннєм і не жалували труду, щоби з нами відсвяткувати цей наш пятнайцятьлітний ювилей. Ми гордимось цим, що Ви в такім числі прибули, щоби з нами переглянути нашу пятнайцятьлітну працю і побачити, що ми, як каже наш батько Тарас: „не спали на волі", а як знали і уміли, так старалися о лучшу долю для нас і для грядучого покоління.

„Хоч кождий з нас це знав,
[що слави нам не буде
Ні памяти за цей кровавий
[труд,
Що аж тоді підуть по цій
[дорозі люде
Як ми пробємо її, та порів-
[наем всюди".
(Ів. Франко — Каменярі).

І тому не очікуємо від Вас похвал за нашу працю, ні, ми Вас запросили, щоби Ви нас на дусі скріпили, і самі переконались, що ідея Українського Народного Союза живе і не заснітилась в нашім Братстві. Витайте нам ще раз, Дорогі Гості, в нашій союзній родині! А Братів нашого відділу прошу: Нашим Дорогим і Високоповажаним гостям тричі слава!

По скінченню своєї промови предсідатель представляв гостям одного бесідника за другим.

Наперед промовив о. Йосиф Пелехович, висказуючи свою велику радість з приводу ювилею Братства, яке було одним з перших товариств, що понесло на захід великі думки взаїмної допомоги наших людий та передало далі клич будувати народну силу своїми власними силами.

В тому самому дусі промовляв і о. Іван Татич. парох місцевої угорської парохії, який підняв вагу запомогових орґанізацій для ширення згоди серед людий, затирання ворожнечі, навчання їх потреби працювати разом для спільного добра.

Гр. Теодор Михальчук, головний радний Українського Народного Союза, підчеркнув вагу запомогової орґанізації для поліпшення долі наших людий, роскинених по ріжних місцевостях великої Америки.

В імени головної канцелярії Українського Народного Союза зложив привіт Братству-Ювилятови делеґований нею гр. Омелян Ревюк. Він показав наперед на ті умови, серед котрих почав орґанізуватися Український Народний Союз. Не була се пуста забаганка наших іміґрантів, але жива й пекуча потреба, яку відчули болючо ті перші піоніри, які в маленькому пенсилвенійському містечку заснували маленьке місцеве товариство, з котрого за 32 роки виросла величезна орґанізація в півчверта сотки відділів, в 30 тисяч членів, дорілих і дітий, в півтора міліона маєтку. Нема слів, які моглиби представити сю роботу, яку за час свого існовання зробив Український Народний Союз. Деяке понятте сеї праці й значіння дадуть нам цифри, коли пригадаємо собі, що Український Народний Союз виплатив понад півчверта міліона посмертних запомог.

За свого існовання Український Народний Союз мав немало трудностий до поборення, бо життя й існування се боротьба проти перешкод і трудностий. Се власне, що він всі ті трудности поборов, показує на його потребу й велике післанництво серед української іміґрації в Америці.

Український Народний Союз опирається в орґанізованню нових членів на своїх старих свідомих членів. Вся робота коло збирання вкладок іде через місцеві відділи, з котрих отсе Братство Св. Івана Хрестителя є одним. Повстало воно більше як 15 літ тому назад, завдяки щирій праці: гром. Івана Салагуба, що був його першим предсідателем; гром. Антона Курила, що був першим касієром; та о. Михайла Лукавського. його першого секретаря. В історії Братства зазначилися: гр. А. Козицький, Т. Титар, І. Філяс, а наконець теперішний уряд та визначні члени Братства: Запотічний, Кізель, Медвідь, Андрусевич, Коваль, Лисак, і богато других. Завдяки праці просто всіх членів Братства треба завдячити, що з маленького відділу з 17 членів воно зросло до числа 128 дорілих членів. Доказом свідомости членів відділу є також періоди трудностий Українського Народного Союза; коли Союз переводив рефорфму, тоді Братство стратило лишень дуже маленьке число членів. Власне перечисляючи давних свідомих членів Братства, бачимо найкраще вагу орґанізації: сих перших піонірів вже по більшости не стало, — одні з них померли, другі переїхали в другі місця, ще инчі виїхали до старого краю. Але їх діло не пропало. Прапор, який випав їм з рук, підняли другі, і гордо несуть його далі, і коло нього гуртується що раз більша сила, що раз свідомійша громада.

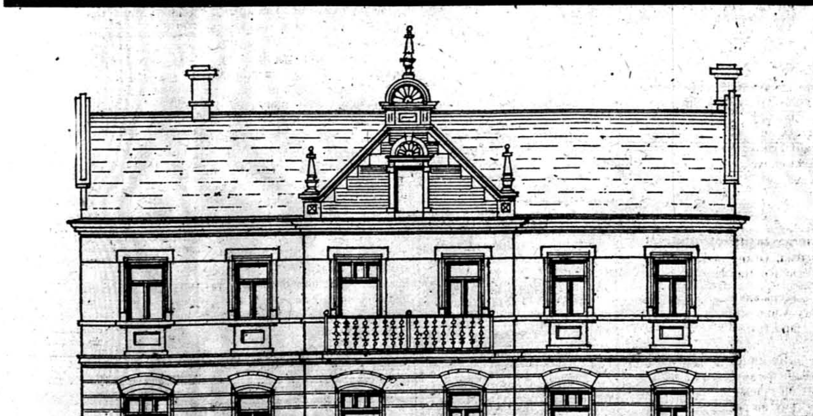
По скінченню реферату про Український Народний Союз, предсідатель Запотічний запросив всіх присутних гостий зійти на долину, до другої галі в бейзменті, де Братство злагодило для гостий принятте, на яке воно запрошує всіх після засад української гостинности. „Зайдіть всі", — говорив він, — „чим хата богата, тим рада".

Пішла перекуска, підчас котрої теж не обійшлося без промов гостий, промов уже невročистих, але викликаних добірною закускою. Тут уже бесідники, не приготовані з гори, величали хазяйки Братства за смачно зварену страву на старо-краєвий лад. Гр. Омелян Ревюк підчеркнув гостинність української громади Дітройту, яку він міг пізнати не лишень на сій публичній гостині, але й на приватній гостині у гром. Андрусевича. Предсідатель Запотічний і секретар П. Кізел теж подякували при сій нагоді гостям за участь, а ґаздиням свята, пп. Грощисі й Андрусевичевій, за великі труди коло зладження гостини.

Вечером о 7. години на тій самій салі почався короткий концерт, який уладив місцевий український хор під диригентурою гр. Василя Шанайди. Після нього пішли танці, які тревали до 12. години в ночи.

В сей спосіб не було просто верстви ні віку серед українського громадянства міста Дітройту й околиці, які не взялиб участи в одній або другій або в усіх частях сього свята, і не запамятали Ювилею Братства Св. Івана Хрестителя, відділу 292 Українського Народного Союза, як гарну, приємну й святочну хвилю в своїм життю.

Петро Кізел, секретар.

ВІДОЗВА І ВИКАЗ ДАЛЬШИХ ЖЕРТВ НА БУДОВУ УКР. НАРОД. ДОМУ В БОСЬКУ.

Дорогі Браття Односельчани!

Вже третій раз відносимося з просьбою до Вас в сій справі. Але не до всіх Вас сі мольби доходять, хотяй майже всі належите до Укр. Нар. Союза і всі отримуєте часопись Свободу. Лишень мале число односельчан зрозуміло, чим єсть Народний Дім для громади і яка ціль його. Сими днями Комітет в Росфорд, О. одержав збірку жертв з Клівленд, О., котру зложили слідуючі: по $5.00: Антін Андриць, Мих. Лабяк, Сильвестер Капистийський, Укр. Січова Капеля в Клівленд; по $2.00: Василь Андриць, Розалія Кусьнір; по $1.00: Володимир Федьо, Володимир Дийко, Іван Теплий, Анна Тепла, Семан Постулюк, Александер Русиник, Василь Воляйський, Яким Воляйський, Дмитро Хромейко, Іван Туряк, Мих. Поливка; Ф. Самотіс 50 ц. Разом $35.50. — Всім жертводавцям Комітет в імени громади в Боську складає сердечну подяку.

А тепер ще до Вас дорогі браття односельчани, придивіться сій збірці і чи не сором Вам буде, що майже половина жертв від сих, котрі доперва по прочитанню відозви в Свободі дізнались, що село Босько десь існує, а котрим не ходить о знакомість села, але справа народна лежить їм на серцю.

Також поміщуємо плян згаданого дому, який одержалисьмо з краю, і повідомляють нас, що будова буде коштувати 26,000 золотих польських. Тому кличемо ще раз до Вас односельчани села Боська, поспішіть з жертвами та допоможіть своїм рідним докінчити розпочате діло.

ЗА КОМІТЕТ В РОСФОРД, ОГАЙО:

Василь Холявка, предсідатель. **Леон Бобак,** секретар.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧИСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ДО СИЛИ.

ЖАРТИ.

На вулиці.

Прохожий штовхнув на вулиці прохожого не хотячи в бік:
— Ви безличний чоловік!
— Не трудіться! — відповів йому тамтой —Я глухий.

Випередила.

Господиня (до служниці, після того як прийняла її на службу): Чуєте, Горпино, коли котрий з моїх синів був би занадто настирливий супроти вас, то випросіть собі його найенергійніще! Розумієте? А мому чоловікови в такім разі дайте поза вуха!

Служниця: Я вже дала панови раз поза вуха, прошу пані!

Яка ріжниця?

Підчас першої французької революції в німецьких граничних провінціях власти заборонили розмовляти на політичні теми в гостинницях, під загрозою високих кар грошевих. А-ле в одній гостинниці раз таки гості не могли вдержатися від політичних розмов. Шинкар боявся, щоби за це власти не наложили на нього кари й поважно попросив, щоби перервали таку розмову. Гості дуже розсердилися й кричали:
— Що?! Вже навіть розмовляти не вільно нам?
— Так, панове, не вільно!
— А щож вільно нам?
— Лише їсти і пити.
— Чимжеж тоді будемо ріжнитися від худоби? — питалися гості.
— Тим, що мусите заплатити мені, — відповів спокійно шинкар.

Турецький мудрець Наз-ед-дін, як завитала в його хату біда, набрав у гаманець гузиків, мушлів і инших дзвінких предметів і вийшов на вулицю. Схопив якогось прохожого за рукав і каже: „То може ви згубили цей гаманець?" „На Аллага! то мій гаманець! Що за щастя, що ти найшов його!" Наз-ед-дін віддав йому гаманець і сказав: „Ефенді, я бідний чоловік, то ви повинні би відвдячитися мені! Я нічого не хочу, але заплати мені бодай обід". Скупар, радий, що таним коштом дістав гаманець грошей, згодився заплатити обід. Пішли до гостинниці. Наз-еддін замовив усякі можливі страви: піляв, курку з рижом, смажене кебаб, шпінак із яйцями, зелену фасолю, смажені огірки, масловий паштет і душені в парі морські мушлі. Як уже, мимо найбільшої волі, не міг їсти нічого більше, подякував і спитав: „Ефенді, коли знову стрінемося?" „А то чому?" спитав скупар. „Бо я маю ще один такий гаманець (при тих словах витягнув Наз-ед-дін гаманець із кишені), то може загубиш його, а мені за те заплатиш знову добрий обід!" Скупар засоромився і перелякався, а Наз-ед-дін висміяв його і пішов собі своєю дорогою до дому.

ВІДОЗВА
ДО ЗЕМЛЯЧОК І ЗЕМЛЯКІВ В АМЕРИЦІ.

Усім відомо, скільки горя принесла остання велика світова війна українському народови. Весь його матеріяльний і культурний дорібок знівечила вона на протязі кількох років. Із згарищ і руїн щойно тепер відроджується наше національне життя. Ділянок до праці богато, між тим коли засобів так мало, що відбудова усього того, що знищено, поступати може тільки дуже повільним ходом.

Одною з цих ділянок, що вимагає особлившої уваги і негайної праці з боку нашого громадянства, це виховання нашої молоді, цієї надії і запоруки кращого завтра кождого народу. Війна створила невідоме раніш явище: безліч воєнних сиріт, що лишені всякої опіки, марно пропадають. Колись і пригорнє їх багатша але ворожа нам рука сусіда, тоді денаціоналізуються вони і змінять ряди наших неприятелів. Навіть дітвора біднійших родин не рідко пропадає для нас марно, бо батьки їхні саме з приводу матеріяльних злиднів не всилі присвятити їм належної уваги.

Тому тутешне жіноцтво, згуртоване в одній з найстарших організацій краю, „Товариство Українських Жінок в Станиславові", порішило занятися щиро висше згаданою дітворою і оснувати для неї захоронку. Товариство є власником гарної парцелі при найкрасшій вулиці міста, близько парку. Положення парцелі наче створене для діточого приюту й жаль бувби великий, колиб із за браку матеріяльних засобів Товариство Жінок не змогло перевести в життя свого наміру. Побоювання, що так статися може, не є безосновні, бо Товариство не тільки, що не має ніяких фондів на будову захисту, але і сама його парцеля обтяжена 1,000 доляр. довгом В невідрадних умовах тутешнього життя ледви ¼ часть цієї суми придбало Товариство, супроти чого загрожує йому втрата самої парцелі.

Тому то саме звертаємось до Вас, Дорогі Землячки і Земляки, поможіть нам у тяжкому положенню, не пожалуйте грошевих жертв на благородну ціль. При стані Вашої валюти найменша лепта з Вашого боку буде для нас великою помічю. Гроші шліть до Обеднання або на адресу підписаного Виділу Товариства Українських Жінок через агенцію Земельного Банку при вул. Липовій ч. 4. в Станиславові.

У сподіванні, що проханню нашому не відмовите, ми шлемо Вам сердечний привіт і кінчаємо щирим спасибіг.

Станиславів, 6. травня, 1926 р.

За Виділ Товариства Українських Жінок в Станиславові:
Марія Ковальська, голова;
Іванна Бригідерова, секретарка.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.